

Motion

1980/81:251

av Ove Karlsson m. fl.
om bidragen till boendeservice för handikappade

Boendeservice för handikappade är ett krav som från handikapporganisationerna förs fram som ett fullt berättigat krav.

Boendeservice är en primärkommunal angelägenhet, men får inte förväxlas med serviceboende för äldre. Boendeservice bygger på ett integrerat självständigt boende såväl i lägenheter i flerfamiljshus som i villor och radhus för människor i aktiva åldrar och i skilda familjesituationer. Den grundläggande tanken är att människor med svåra handikapp har egna resurser och en egen vilja till självständigt liv under eget ansvar.

Förutsättningen för boendeservice är att den handikappade förfogar över sin egen bostad som är helt handikappanpassad såväl vad gäller yttre som inre miljö samt att tillgång till personlig praktisk hjälp, "dygnet-runt-service", finns.

Boendeservice finns i ett mindre antal kommuner i landet, men behovet är stort. Tusentals rörelsehindrade människor är, t. ex. på grund av personligt servicebehov, hänvisade till institutionsvård eller till hjälp av anhöriga dygnet runt.

Svenska kommunförbundet har rekommenderat kommunerna att vid planering av bostäder och vid utbyggnad av hemtjänsten ta hänsyn till behovet av bostäder för svårt handikappade.

Boendeservice är givetvis förenat med kostnader för kommunerna som löner, kostnader för personalutrymmen m. m. Hemsjukvårdsbidraget grundas på bedömning av vårdbehov i varje enskilt fall och fastställer ett högsta antal timmar per individ.

Det är viktigt att handikappades krav på boendeservice förverkligas i alla kommuner. Den ansträngda ekonomin i många kommuner kan vara ett hinder för detta.

De merkostnader som uppstår i form av ökade byggkostnader – inbegripet kostnader för larmanordningar, automatiska dörröppnare, hissar, speciella köksinredningar m. m. – och kostnader för hjälp med det dagliga livets aktiviteter kan vara svåra för den enskilda kommunen att klara.

Kostnaderna för boendeservicen uppvägs i samhället i stort av att andra vårdkostnader – i många fall långvårdskostnaderna – kan minska. Boendeservice innebär också större möjligheter till arbete och meningsfull fritid.

Det måste ligga i hela samhällets intresse att förutsättningar skapas för handikappade att erhålla den boendeservice som krävs för ett eget boende och en människovärdig tillvaro. För de merkostnader som uppkommer då lägenheter med boendeservice uppförs bör statsbidrag utgå så att kommu-

nerna kan uppföra sådana lägenheter. Likaså är det angeläget att reglerna för bostadsanpassningsbidraget ses över och ändras så att bidraget utöver individanpassat maximibelopp även kan utgå för icke individanpassad handikappbostad.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en översyn av bidragen till boendeservice för personer med grava funktionshinder.

Stockholm den 15 januari 1981

OVE KARLSSON (s)

YNGVE NYQUIST (s)

BO SÖDERSTEN (s)

LAHJA EXNER (s)

WIVI-ANNE RADESJÖ (s)

GUDRUN SUNDSTRÖM (s)

ÅKE GREEN (s)

LILLY HANSSON (s)

GUNNAR OLSSON (s)